

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Vin să-Mi hrănesc poporul, și Mă vestesc când vin la el ca să-l hrănesc, căci fără hrană din gura Mea pentru el, nu poate să stea în picioare și lângă Mine poporul Meu, fiindcă toate puterile potrivnice s-au ridicat după căderea din Mine a omului și se războiesc cu el ca să nu mai poată cu Mine și cu iubirea Mea în el.

Eu, Domnul, vin la tine cuvânt, poporul Meu de azi, căci prin acest cuvânt și prin acest izvor Eu te-am spălat și te-am primenit mereu, ca un tată ce-ți sunt, ca să te am de partea Mea acum pe pământ în mijlocul fiilor oamenilor, care-și văd numai de ale lor, iar cu Mine la masă ei nu mai stau, căci s-au învățat fără Dumnezeu pe pământ, chiar dacă Eu din când în când îi mai trezesc din neveghea lor ca să-și aducă aminte de rățacirea și de risipirea lor din brațul Meu cel părintesc. Vin să-ți pun masă, tată, și să înțelegi iubirea Mea pentru tine, și să-ți văd și iubirea ta pentru Mine și cât ne dăm unul altuia hrană și mângâiere și putere, căci trebuie să putem unul pentru altul, tată. N-am cui să-i mai spun pe pământ să poată pentru Mine, căci omul nici pentru el nu poate când nu poate pentru Mine, iar când el ajunge să vadă aceasta adevărat, varsă lacrimi îndurerate și se aruncă spre brațul Meu duios după om și în disperarea lui se umple de iubire de Dumnezeu și se face prunc înaintea Mea ca să-l pot ajuta, ca să-l pot milui, ca să Mă pot îngriji Eu de el, așa cum a făcut Maria Egipteanca în ziua când și-a văzut deșertăciunea vieții ei pe pământ și s-a aplecat ca un prunc ca să Mă îngrijesc Eu de ea apoi.

O, nu-i trebuie omului deprindere multă și lungă ca să se facă destoinic Mie, ci îi trebuie Duh Sfânt prin Hristos, și îi trebuie milă și pace sufletească, și așa lucrez Eu, Domnul, prin cei ce-Mi salvează suflete de la pierzare, căci Mă descopăr Eu cu cele de la Mine înaintea celui ce-Mi lucrează Mie pentru salvarea omului de la păcat și pentru harul Meu apoi peste el ca să Mă poată el iubi și urma, căci fără de iubire pentru Mine în el nu Mă urmează omul, nu poate să vină după Mine și să-Mi fie ucenic. O, Maria Egipteanca a fost plină de iubire cu firea ei cea omenească și a putut apoi să-Mi dea Mie cu ardoare și cu lepădare de sine iubirea ei, căci s-a înțeleptit apoi prin iubire de Dumnezeu, nu prin luptă pentru pocăință mai întâi, și apoi s-a sfințit prin nevoință și prin părere de rău și prin ură asupra păcatului, uitând de ea însăși și iubindu-Mă pe Mine, și așa și-a biruit ea păcatul, iar Eu am stat cu ea apoi multă vreme și am bucurat pe îngeri și pe sfinți cu iubirea dintre noi. Nu pentru vrednicia ei, ci pentru pocăința ei am stat Eu cu ea și i-am dat de la Mine har, căci fără Mine nu poate nimic bun omul, și greu se mai dă el spre iertarea Mea asupra lui, căci omul se lasă greu de tot de păcat. Numai Eu sunt Cel ce-l pot ajuta pe om să se lase de păcat dacă găsesc în el putere pentru dragoste și pentru credință apoi și pentru liniștea cea împotriva relelor de pe pământ, căci toate câte sunt pe pământ între oameni îndeletniciri stricătoare de viață sunt mânuite de duhurile rele, care-i pun omului la picioare împărăția cea trecătoare a lumii ca să-l țină pe om departe de iubire, departe de sânul Meu cel cald și curat.

O, poporul Meu, pe pământ e numai răzbunare, tată! Orice pricină dintre om și om e răzbunare, tată, căci omul are în firea lui acest păcat încă de la căderea lui din ascultarea pe care-i spusesem s-o păstreze înaintea Mea, căci eram Făcătorul lui și se cădea să Mă asculte apoi. N-am cum să-l învăț pe om facerea lui și învățătura Mea peste el, că nu stă la învățat din pricina acestui duh de răzbunare, prin care el se vrea îndreptățit. Am învățat pe om să ierte ca să-l iert și ca să-i primesc rugăciunea când el stă înaintea Mea, dar cel ce se răzbună pe fratele său care l-ar fi

nedreptățit pe el, acela nu mai ajunge la Mine cu rugăciunea lui cea pentru iertarea greșalelor lui, căci în vremea rugăciunii lui inima lui are în ea răzbunare. Nu vrea omul să știe că nu se poate ruga Mie întristat sufletește între frate și frate și că în zadar aleargă după Mine așa. Rugăciunea tulburată este păcat, nu este rugăciune, și de aceea nu trebuie să-i placă omului ca el, ci ca Dumnezeu în lucrările pe care le face, și așa el va avea mulțumire și netulburare în rugăciunea lui spre Mine. O, ce s-ar întâmpla cu toată facerea Mea cea pentru om dacă Eu aș gândi la Mine așa cum omul gândește la sine când își lucrează nemulțumiri?

O, poporul Meu, cel ce vine la Mine ca să fie cu Mine, acela trebuie să învețe din cuvântul Meu, tată, și trebuie să se vindece de răzbunare, tată. Cel ce vine la Mine și nu se lasă vindecat de acest păcat, acela zadarnic vine, căci nu vine dacă vine așa, fiindcă acest păcat e păcat întunecat, și nu cunoaște iubirea cel ce are în el această meteahnă. O, de unde se naște în om ura? De la lipsa iubirii Mele în om se naște ura, iar ura naște hula în inima omului. O, ferește-te de păcat, poporul Meu, căci păcatul îl urăște pe Dumnezeu în om. În toți anii de când am coborât cuvântul Meu pe vatra acestui neam și Mi-am hrănit un popor în mijlocul lui, am căutat să-l învăț mult pe el, mult și mereu, și l-am povățuit să Mă asculte, căci ascultarea se naște din iubire de Dumnezeu. Când Eu l-am făcut pe el ca să fie al Meu, am văzut mereu la el că nu voia cu Mine decât dacă-i dădeam mereu iubire lui, iar când dădeam să îndrept greșeala lui el se răzbuna pe Mine și pe fratele său. O, greu mai e între Mine și om ca să-l învăț pe el ascultarea cu iubire, cu lepădare de sine, căci asta înseamnă ascultarea! O, nimeni nu poate asculta de Dumnezeu sau de omul lui Dumnezeu dacă nu are lepădare de sine. Cel fără lepădare de sine face păcatul urii asupra fratelui său, poporul Meu. Cel ce se iubește pe sine face păcatul urii, tată. Cel ce se iubește pe sine, acela urăște pe semenul său, tată. O, ura nu se vindecă acolo unde ea își face loc între om și om, căci Iuda nu și-a mai vindecat ura pe ceilalți ucenici ai Mei. Când ucenicii Mei au auzit pe Iacov și pe Ioan când Mi-au zis: *«Dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și altul de-a stânga Ta întru mărirea Ta»*, au început să se mânie pe aceștia, iar Eu i-am învățat și le-am zis lor așa: *«Cei ce se socotesc domnitori peste noroade au asupra lor putere, dar nu astfel trebuie să fie între voi, ci care dintre voi va vrea să fie mare va fi slujitorul vostru, și care va vrea să fie întâiul va fi tuturor slugă, căci Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca să slujească și să-Și dea sufletul preț de răscumpărare pentru mulți»*. O, iată din ce se naște iubirea Mea între frați, poporul Meu, iar dragostea rabdă îndelung și nu se mânie, ci se apleacă, tată! Așa l-am învățat Eu mereu, mereu și pe poporul Meu cel din vremea aceasta, timp de cincizeci și ceva de ani de când îl învăț, dar cel ce s-a mâniat a căzut din brațul Meu dacă n-a stat la vindecare apoi, căci mânia aduce ura, iar ura face în om păcatul hulei apoi, și unul pe altul se întrețin în om aceste păcate, și iată, toate păcatele se iartă omului, dar hula care aduce ură nu se mai iartă, nu se mai spală omul de ea, căci ura macină omul mai tare decât orice boală și nu-și înțelege omul boala aceasta.

O, fii ai poporului Meu cel de azi și cel ce ieri, feriți-vă de ură, tată, ca să nu vină peste voi păcatul hulei, tată! *«Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu!»*, aceasta a fost învățătura Mea cea pentru ucenici. Așa pot cei credincioși să fie ai Mei, iar altfel nu. Amin.

O, de cincizeci de ani atât de frumos îmi învăț poporul! I-am dat și lumii să vadă învățătura Mea de peste el așa cum am dat-o și pe cea de acum două mii de ani cu care îmi învățam atunci ucenicii. Pe cei ce vin și stau cu Mine și cu povața Mea peste ei, și pe cei ce n-au mai stat cu Mine și cu cârma Mea peste ei, Eu iarăși îi învăț pe ei și îi chem la slava învățăturii cea de sus și le spun lor: o, nu-Mi luați cârma din mână, tată! E greu de cel cu cârmă dacă nu stați ascultători pentru cele ce sunt de la Mine de împlinit, pentru Mine cu voi și pentru viața voastră cu Mine. O, e greu de cel ce de la Mine este pus și n-ar găsi înțelegere de la cei ce vin să fie ai Mei cu cârmă de la Mine peste ei. Se răstoarnă corăbiuța prin valuri dacă ați da să cârmuiți care cum vreți, dar este și altfel, tată, căci cârma nu poate conduce singură dacă voi nu ajutați cu îndeletnicirile și cu ascultările care se potrivesc pentru mersul tuturor lucrurilor. O, lăsați cârma în față, tată, dar nici

grei să nu vă lăsați sau nepăsători să stați pentru povara Mea, ci dăruți-vă cu pacea și cu dragostea Mea din voi, căci dragostea voastră e mică, tată, dar măcar nu Mă împovărați cu nedăruirea, cu neîndemânările voastre, fiilor, cu nemulțumirile voastre, tată. Am între voi închiși în ei înșiși și necălăuziți pentru cele dinăuntru ale lor, și ei cred că așa e bine pentru ei, dar aceștia judecă în sine călăuză cea pusă de la Mine pentru lucrul Meu cel greu și pentru poporul Meu, căci poporul care nu este călăuzit nu este poporul Meu, nu este fiul Meu cel ce nu este călăuzit pentru cele dinăuntru ale lui și pentru ascultarea de Dumnezeu în afara lui în obștea cea frățască.

O, voi, cei ce stați cu Mine, și voi, cei ce n-ați mai stat și Mi-ați adus durere mare și nu Mi-o mai vindecați, tată, v-am spus adesea să nu vă ridicați ca să judecați voi pe cei puși de Mine porți și călăuzitori vouă de la Mine, căci Eu sunt Cel ce judec și îngrijesc lucrarea Mea cu ei și lucrarea lor cu Mine și cu voi și îi împlinesc mereu cu puteri de la Mine și cu pază de la Mine pentru voi ca să aveți voi de la Mine prin ei cuvânt călăuzitor de sus și de jos, căci Eu am pus de la Mine în ei înțelepciune pentru voi și pază pentru voi împotriva duhurilor rele, care se nasc din neascultare, tată, și iată, nu sunt primit de toți cu credință, iar cei ce se îndoiesc de călăuzirea Mea prin ei Mi-i clatină de la cârmă, și atunci ei se lasă mici pentru aceia, mici și nelucrători, și atunci merge din greu lucrul Meu și împlinirea Mea cea pusă pe masă la voi ca să se împlinească, iar cei ce se dau mari și tari pentru ei înșiși cad din brațul Meu și Mă doare de la ei și Mă doare de ei, iar Eu merg în coate și în genunchi ca să nu stau din mers, căci se răstoarnă cerul și pământul, tată, dacă Eu stau din mersul venirii Mele cuvânt pe pământ, și omul îndărătnic nu crede aceasta. O, de două mii de ani călăuzesc greu pe cel ce vine ca să fie cu Mine, și iată, și azi călăuzesc greu, căci în toate trebuie să țin seama de nevoile celor ce vin ca să fie ai Mei, și mai puțin de nevoile Mele prin ei, căci dacă Eu nu i-aș juca în strună omului, el M-ar da de tot de peste el și numai rău Mi-ar face, tată, așa cum Mi-au făcut și îmi fac cei nemulțumiți care au stat cu Mine și cu familia Mea de fii și apoi au plecat și lovesc și disprețuiesc și urăsc și hulesc, și iată, ura nu se vindecă, ci aduce cu ea păcatul hulei, păcatul necredinței și al disprețului față de Dumnezeu și de frați, căci iată, și cei ce s-au crezut că pot multe și bune, chiar și aceia câtă, câtă durere Mi-au adus!

V-am învățat așa în ziua aceasta, fiilor, ca să vă deprind cu umilința în iubire, tată, căci ucenicii Mei s-au mâniat pe cei ce au voit să-Mi fie mai dăruitori, iar Iuda și mai mult s-a mâniat și M-a urât mult și M-a tot urât pe ascuns din pricina păcatului invidiei până ce M-a vândut spre cruce, tată, și iată, ura nu se vindecă decât prin pocăință, căci numai cel ce uită de iertarea păcatelor lui, numai acela urăște, și își zice drept cel ce urăște. Eu așa vă învăț de sus și de jos, învăț pe cei din cer și învăț pe cei de pe pământ ai Mei și proslăvesc lucrarea Tatălui în Mine, căci scris este: *«Cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se aseamănă cu Domnul între fiii lui Dumnezeu?»*.

Îi aștept pe cei clătinați de la pieptul Meu, îi aștept cu dor să-Mi fie și să-Mi stea iarăși aproape, și cu iubire să vină, căci Maria Egipteanca este pildă de pocăință pentru cei ce iară și iară se leapădă de sine pentru Mine și pentru statul lor cu Mine, fiindcă Eu pentru cei ce sunt ai Mei am spus așa: *«Leșiți din lume, fiilor, ca să nu vă îmbătați din vinul ei!»*.

O, poporul Meu, poporul Meu de peste tot, cel ce ascultă și cel ce nu ascultă de povața Mea cea spre viața ta! Ferește-te, tată, de păcatul judecății, căci Eu sunt Judecătorul, Eu cântăresc omul, tată, Eu, și nu tu, fiule. Păcatul judecății se naște din păcatul urii. Păcatul judecății este neumilință și necredință, tată, iar Eu te rog să Mă crezi ce-ți spun, fiule. Acest păcat te duce să păcătuiești cu hulă și apoi cu ură, cu ură și apoi cu hulă, și Eu voiesc să te iert, tată, și să te întorc cu iubire spre Mine și spre frați, tată. O, ascultă-Mă! O, auzi-Mă! O, înțelege-Mă când îți grăiesc! O, înțelege-Mă, tu, cel ce-ți grăiesc! Cu iubire fără seamăn te povățuiesc. Te voi curăți de tot păcatul tău dacă Mă vei asculta. Vino, tată, spre ascultare și ajută-Mi lucrarea Mea de azi cu ascultarea ta! E vremea să vii să te iert, căci Eu sunt Cel ce iert păcatele omului și îl fac din

nou pe omul care vine să-l fac și să rămân apoi îmbrățișat iarăși cu el. Amin. Am spus mereu poporului Meu: «*Luați Duh Sfânt, fiilor!*», și tot așa îi spun și acum: Luați Duh Sfânt, tată, luați, voi, fiilor clătinați de la pieptul Meu cel pentru fii, căci necredința nu vă duce la bine, ci vă duce la rău, tată! Duhul Sfânt este Cel ce vă dă vouă putere să fiți fiii lui Dumnezeu și să-I dați Lui iubirea și credincioșia cu răbdare și cu cruce, tată. Am venit pe pământ să-l iert pe om de șaptezeci de ori câte șapte și să depășesc hotarul cel pentru iertare. Veniți, voi, cei pierduți de la pieptul Meu, și Eu vă voi ierta pe voi și vă voi vindeca și vă voi iubi și iarăși veți fi ai Mei. Vine durere mare pe pământ, iar Eu vă port grija, tată. Veniți sub cortul Meu și stați sub el și numai sub el, căci lucrarea cuvântului Meu peste fii este acoperământul sub care îmi voi ocroti Eu, Domnul, pe cei rămași cu Mine în vremea cea de strâmtorare care vine pe pământ. Amin.

Pace ție, poporul Meu! îndeletnicește-te cu iubirea, tată! Iertați, ca să vi se ierte și vouă, fiilor, și așa va sta rugăciunea voastră înaintea Mea! Amin, amin, amin.

23-04/05-04-2009